

paapege, og jeg maa tilstaae, at, naar den ærede Rigsdagmand har anført som Noget, der skulde være gunstigt for denne Behandling, at man skulde udtale sig over, hvad der i det Hele taget maatte anses for ønskeligt at fremme ved Theatret, saa er det et saa vidt svævende Formaal for Forhandlingerne, at det ganske vist kun vil give et lidet ønskeligt Resultat for Fremtiden. Naar den ærede Rigsdagmand endvidere har anført det oekonomiske Punkt, saa maa det ikke glemmes, at der forestaaer en Forhandling af Theatrets Budget i denne Session, som i enhver anden, og der vil det være det naturligste Sted at anbringe de Bemærkninger, man i saa Henseende maatte have at gjøre.

Dankier: Naar der flere Gange er paa beraadt den Behandling, dette Lovforslag nød, da det sidst var for her i Thinget, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at Forhandlingen fremgik med Bevissheden om, at den ikke vilde blive bragt til noget praktisk Resultat, ikke vilde blive bragt tilende, saa jeg troer ikke, at man af den Omstændighed, at Sagen dengang tilfyneladende ikke vakte stor Interesse i Thinget, kan slutte, at den i og for sig ikke vil kunne vække Interesse hos Medlemmerne. Jeg troer forøvrigt, at den høitærede Kultusministers væsentligste Modstand reiser sig derfra, at han ikke ønsker Theatrets Forhold behandlet her i Thinget. Jeg tilstaaer ogsaa, at jeg finder, at Theatrets Forhold ere af en saadan Betskaffenhed, at man maa være angst for en offentlig Behandling; men paa den anden Side forekommer det mig, at netop dette Theatrets Forsald, om jeg saa maa sige, maa gjøre det ønskeligt, at faae Sagen behandlet her for derved om muligt at bringe lidt mere

Friskhed og Liv i Bestyrelsen, end nu er Tilfældet.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg maa gjentage, hvad jeg tidligere har erklæret, at jeg ikke troer, at dette vil være den rette Maade at tage Sagen paa. Jeg troer nemlig ikke, at der ved Forhandlingen af et saadant Lovforslag, hvor der reent becoms misse Momenter dog vilde komme til absolut at være dem, som spille Hovedrollen, vil kunne gives nogen bestemt, tilraadelig og paalidelig Impuls til en bedre Forsatning for Theatret, i den Betydning, hvori den sidste ærede Rigsdagmand tog det. Jeg troer, at Impulsen dertil maa udgaae fra Bestyrelsen eller Overtbestyrelsen selv, og jeg maa henpege paa, hvad jeg allerede før tillod mig at ytre, at det ideimindste for mig, i min Stilling som nærværende Overtbestyrer af Theatret, maa betragtes som saare uheldigt, om man netop nu vilde fremdrage denne Sag, og paatage sig det vanskelige og meget lidet magtpaaliggende Arbejde her i Thinget — med al Anerkjendelse af de Kræfter, som ere her tilstede og som forhaabentlig ogsaa fremdeles vilde blive her — at ville give en begrundet Kritik over Theatrets Bestyrelse.

Dankier: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det ikke har været min Hensigt at ville fremkalde nogen Kritik over Theatrets Bestyrelse; men jeg har ment, at der i Lovforslaget ere Splinter til en ny Bestyrelsesmaade, og at det kunde være meget ønskeligt og glædeligt, om navnlig dette Punkt kunde blive bragt til et Resultat ved en Forhandling heri Thinget.